

GAZETA LWOWSKA

WYCHODZI KAŻDEGO POWSZEDNIEGO DNIA POPOŁUDNIU

<p>Ceny prenumeraty:</p> <p>W Lwowie bez doręczenia do domu . . . mies. zŁ. 2,—, kwart. 6,— z dostawą do domu . . . mies. zŁ. 2.40, kwart. 7,— Na prowincji z przesyłką pocztową . . . mies. zŁ. 2.40, kwart. 7,— Zagranicą . . . mies. zŁ. 5,—, kwart. 15,—</p>	<p>Numer telefonu REDAKCJI I ADMINISTRACJI 221-17. Konto PKO Lwów № 504.044.</p>	<p>ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: LWÓW, UL. ZIMOROWICZA 15 l. p.</p> <p>Listy należy frankować. — Reklamacje otwarte wolne od opłaty. Rękopisów nadesłanych nie zwraca się.</p>	<p>CENA NUMERU</p> <p>10 gr.</p>	<p>Ceny ogłoszeń:</p> <p>Za 1 wiersz milimetr. (6³/₄ cm. szer.) w zwykłych ogłoszeniach gr. 20, w nadesłanym i w nekrologach gr. 30, w kronice, reperuar, dział gospodarczy, paski w tekście gr. 70, pod nagłówkiem na pierwszej stronie zŁ. 1,—. Tabelaryczne o 50 proc. drożej. Za jedno słowo w drobnych ogłoszeniach gr. 10, kupno i sprzedaż słowo gr. 12, matrymonialne, korespondencje prywatne słowo gr. 20, dla poszukujących pracy gr. 5. Z zastrzeżeniem miejsce 25 proc. Zagraniczne o 50 proc. drożej.</p>
--	---	--	--	--

Niepodległa Albania. 1912 — 1937.

Najmłodsze królestwo w Europie, górski kraj bitnych Szkipetarów, adriatycko-balkańska Albania obchodzi ostatnio wśród wspaniałych uroczystości ćwierćwiecze swego istnienia niepodległego. Od 28 listopada 1912, w którym to dniu przywódca patriotów albańskich Ismail Qemal, beg w nadmorskiej Walonie ogłosił prawo Albańczyków do niepodległości, upłynęło 25 lat ciężkich zmagania z nieprzyjaciółmi zewnętrznymi i wewnętrznymi. Zmagania te jednak zostały w końcu uwieńczone pięknym sukcesem: Albania jest dziś państwem nowoczesnym, dobrze zorganizowanym, mającym swoje miejsce w społeczności międzynarodowej i wielkimi krokami doganiającym opóźnienia cywilizacyjne, spowodowane przez kilkusetletnią niewolę turecką.

Mało znany jest u nas ten niewielki kraj, o powierzchni nie przewyższającycej województwa lwowskiego i zaledwie milionie mieszkańców. Jeszcze zaś mniej wie się o tym, iż kraj ten ma nawet już bardzo odległe dzieje z nami związki. Oto główny bohater narodowy Albańczyków, Skanderbeg, był sprzymierzeńcem naszego Warneńczyka przeciw Turkom i gdyby nie pewne nadzwyczajne przeszkody czynione przez sąsiadów, Skanderbeg byłby stanął również na polach warneńskich i może przyczynił się do innego wyniku tej bitwy. Później, zajęta po śmierci Skanderbega przez Turków, Albania straciła wszelkie znaczenie międzynarodowe i dopiero w XI w. odnajduje swoje miejsce w planach politycznych ks. Adama Czartoryskiego, który wciąga również i Albańczyków do swych projektów reorganizacji Bałkanów.

Własna nowoczesna historia Albanii zaczyna się dopiero w II. połowie XIX w. W okresie wojny 1878 r. „Liga Albańska” rzuca hasło niepodległości narodowej, ale Bismarck dumnie przeczy istnieniu narodu albańskiego. Mimo to i mimo dalszych aktów ucisku ze strony osmańskiej, Albańczycy, raz przebudzeni, pracują usilnie nadal nad odrodzeniem narodowym. Gdy zaś w 1912 r. zwycięskie wojska chrześcijańskich państw bałkańskich w przeciągu paru tygodni kruszą potęgę osmańską, i Albańczycy upominają się o swoje prawa, ogłaszając ostatecznie niepodległość i neutralność swego kraju. Wzięci pod opiekę przez mocarstwa otrzymują istotnie w r. 1913 własne niepodległe państwo, które jednak nie tak prędko zażnało prawdziwej wolności i spokoju.

Kolejno sąsiedzi bałkańscy i wewnętrzni rewolucjoniści zagrażają bytowi nowej państwowości, która faktycznie nawet przestaje istnieć w okresie wojny światowej, wobec okupacji kraju przez najrozmaitsze kolejno armie. Jednakowoż natychmiast po ustąpieniu okupantów Albańczycy ponownie zgłaszają na Konferencji Pokojowej swoje prawo do życia, otrzymując — m. in. dzięki poparciu Wilsona — ostateczne uznanie tego prawa i przywrócenie granic z r. 1913. Przez kilka lat jednak jeszcze przychodzi patriotom albańskim walczyć z rozmaitymi apetytami obcymi i z anarchią wewnętrzną. W końcu jednak wszelkie przeciwności zostają pokonane.

Albania zwolna buduje własną administrację państwową, stabilizuje fi-

B. cesarz Wilhelm pragnie wrócić do Niemiec.

Berlin, 30. 12. (PAT) W związku z pogłoskami, jakie ukazały się w niektórych dziennikach zagranicznych, jakoby b. cesarz Wilhelm pragnął powrócić do Niemiec i jakoby życzenie to spotkać się miało z przychylnym echem w Berlinie, w tutejszych kołach miarodajnych oświadczając, że nie dotychczas nie wiadomo o podobnym życzeniu b. cesarza, a tym bardziej o rzekomym przychylnym stanowisku berliń-

skich czynników rządowych. Koła tutejsze powstrzymują się jednak od przeczenia tym pogłoskom, oświadczając, że tego rodzaju życzenie b. cesarza byłoby poniekąd zrozumiałe. Jest rzeczą bardzo możliwą, iż pragnie on wrócić do ojczyzny, zaś ze względu na jego bardzo podeszły wiek, jakiegokolwiek roszczenia dynastyczne lub działalność polityczną na terenie Rzeszy byłaby chyba wykluczona.

Nagła zniżka kursów na giełdzie.

Nowy Jork, 30. 12. (PAT) Giełda nowojorska ponownie przeżyła dzień wielkiej zniżki kursów. Rozmiary spadku były tak wielkie, że szereg papierów stracił cały zysk kursowy, osiagnięty od połowy października rb., niektóre zaś walory spadły do najniższego poziomu, notowanego w ciągu r. b., względnie nawet jeszcze niżej. Obrót wyniósł około 2,4 miln. sztuk akcji.

Prasa nowojorska przypisuje tendencję na giełdzie zapowiedzi wzmocnienia walki rządu przeciw trustom, a dalej — pogorszeniu się sytuacji produkcyjnej w wielu gałęziach przemysłu, przy-

czym wymieniana jest zapowiedź zwolnienia przez „General Motors” 30 tys. robotników na początku stycznia oraz fakt, że 240 tys. robotników tegoż koncernu będzie pracowało 5 dni na tydzień. W związku z tym coraz głośniej wyrażane są opinie o konieczności rewizji polityki podatkowej, zbytnio obciążającej inicjatywę prywatną.

Prezydent Roosevelt odbył w Białym Domu szereg rozmów z kierownikami osobistościami finansów, przemysłu i handlu na temat nowego kryzysu w interesach oraz sposobów jego zwalczania.

Znamienny głos polityka litewskiego.

Wilno, 30. 12. (PAT). Z Kowna do nasza: Katolicki „20 Amzius” zamieścił wywiad, udzielony współpracownikowi tego dziennika przez b. premiera dr. L. Bistrasa. Na zapytanie, jak zapatruje się na bezpieczeństwo trzech państw bałtyckich, dr. Bistras wyraził pogląd, że bezpieczeństwo tych państw może być zagwarantowane jedynie przez rozszerzenie ich związku na Polskę, gdyż rozszerzenie związku na północ — na Finlandię i państwa skandynawskie jest trudne do zrealizowania.

Zaznaczając, iż realizacja związku, składającego się z Litwy, Łotwy, Estonii i Polski, napotyka na trudności ze względu na stanowisko Litwy, dr. Bistras oświadczył z naciskiem: „Lepiej szukać jakiegokolwiek modus vivendi z Polską, aniżeli ryzykować los państwa”.

nanse, tworzy armię, szkolnictwo, sieć dróg, przeprowadza reformę rolną i szereg reform kulturalnych. Wszystko to dzieje się przy współdziałaniu Włoch, które stają się od r. 1926 sojusznikiem Albanii, dostarczając jej inżynierów, inżynierów i znacznej pomocy finansowej, budując drogi i porty, szkoląc armię i zakładając banki W zamian za te usługi Włochy otrzymały od Albanii znaczne koncesje gospodarcze, zwłaszcza na eksploatację wielu surowców, jakich same nie posiadają. (Albania posiada np. bardzo bogate złoża ropy naftowej).

Na czele państwa albańskiego stoi od r. 1925 dzisiejszy król tego państwa, najpierw jako prezydent republiki Ahmed beg Zogu, od 1928 r. zaś jako dziedziczny król Zog I. Nadzwyczajnie zdolny i przedsiębiorczy, młody ten monarcha, pochodzący z jednej z najznakomitszych rodzin kraju, był jest maxima pars wszystkich reform i całego postępu w kraju. Przez 12 lat

Należy zaznaczyć, że jest to już drugie tego rodzaju wystąpienie dr. Bistrasa, które odzwierciedla jego osobiste poglądy na stosunki polsko-litewskie.

PENSJE ZA „VIRTUTI”.

Warszawa, 30. 12. (PAT.) Biuro Kapituły orderu wojennego „Virtuti Militari” komunikuje: pensje za order „Virtuti Militari” za rok 1938 będą wypłać kasy Urzędów skarbowych, począwszy od dnia 3 stycznia 1938 r.

Biuro Kapituły rozesłało do wszystkich kas urzędów skarbowych w dniu 15 grudnia 1937 r. odpowiednie wykazy. Kawalerowie orderu wojennego „Virtuti Militari”, którzy nadesłali za wiadomości o zmianie adresu do 15 grudnia 1937, zostali również pomieszczeni na wykazach kas Urzędów skarbowych według nowych adresów.

rządów tego człowieka Albania stała się tym, czym jest obecnie: państwem naprawdę nowoczesnym i dobrze zorganizowanym. Wysoki stosunkowo stan szkolnictwa i nadzwyczajny poziom armii są główną zasługą króla Zoga.

Trudno bez sympatii śledzić te, zasługujące istotnie na uznanie, wysiłki małego ale dzielnego narodu, starającego się w ciągu lat niewiele i przy minimalnych środkach nadrobić zaniedbanie czterech z górą stuleci, spowodowane przez niewolę. Społeczeństwo zaś polskie również z sympatią odnosi się do jubileusza albańskiego, a to nie tylko przez pamięć o dawnych związkach między jednym z naszych najdzielniejszych królów a największym bohaterem Albanii, lecz i dlatego, że sympatyczny nam być musi każdy tego rodzaju wysiłek, ożywiony duchem szlachetnego patriotyzmu.

Henryk Batowski.

NOWA ORDYNACJA NA WĘGRZECH.

Budapeszt, 30. 12. (PAT). Opublikowany dziś projekt reformy ordynacji wyborczej i wprowadzający obowiązkowe tajne głosowanie na Węgrzech, oparty jest na połączonym systemie głosowania na listy wyborcze, który będzie stosowany w komitatach. Ilość deputowanych będzie wynosiła 260, zamiast, jak dotychczas, 245.

KS. AOSTA PRZEJĄŁ FUNKCJE WICEKRÓLA.

Addis Abeba, 30. 12. (PAT.) Książę Aosta przejął wczoraj oficjalnie funkcje marszałka Graziani, jako wicekról Abisynii. Z okazji tej wydał on dwie proklamacje, jedną do Włochów, przebywających w Abisynii, a drugą do ludności tubylczej.

GÓRY LODOWE NA BAŁTYKU

Berlin, 30. 12. (PAT). Żegluga na wodach Prus Wschodnich w okolicy Królewca uległa przerwie z powodu gór lodowych. Władze morskie zabroniły wszystkim statkom wchodzić do tego portu lub opuszczać go.

MANIFESTACYJNY POGRZEB.

Jerozolim, 30. 12. (PAT). W pogrzebie 6-ciu arabskich aktywistów, którzy padli w ostatnich dniach w walkach z żołnierzami angielskimi, wzięło udział 3.000 Arabów. Pogrzeb stał się demonstracją antyangielską w związku z wydaniem przez władze angielskie zarządzenia, zabraniającego pochowania Arabów na cmentarzu miejskim.

WYROK NA DEGRELLE.

Antwerpia, 30. 12. (PAT) Trybunał cywilny w Antwerpii wydał wyrok w procesie, wytoczonym przez Van Cauwelaerta szefowi partii Rexistów Degrellewi.

Degrelle rozpowszechnił swego czasu wiadomość, że Van Cauwelaert otrzymał 63 tys. 817 franków, jako procent od zaciągniętej przez niego pożyczki dla miasta Antwerpii. Trybunał uznał, iż zarzut ten jest niesłychanie ciężki, gdyż w czasie zaciągnięcia pożyczki Van Cauwelaert był prezydentem Antwerpii.

Ponieważ Degrelle nie potrafił udowodnić swego zarzutu, sąd wydał wyrok, skazujący go na zapłacenie 25 tys. fr. tytułem odszkodowania i ogłoszenie wyroku w 10 wybranych przez oskarżyciela dziennikach.

ZGON S. P. PROF. STEFANA ZYGMUNTA CZARNOWSKIEGO.

Warszawa, 30. 12. (PAT.) Zmarł 29 bm., przeżywszy lat 59 ś. p. Stefan Zygmunt Czarnowski, profesor zwyczajny socjologii i historii kultury Uniwersytetu J. P.

GRANATNIKI DLA ARMII.

Warszawa, 30. 12. (PAT) Wczoraj w południe w Świetlicy Wojskowej odbyła się uroczystość przekazania 11 granatników miejscowemu pułkowi piechoty, ufundowanych przez pośredników ubezpieczeniowych.

Groźne rozmiary strajku w Paryżu.

Paryż. 30. 12. (PAT.) Wybuch strajku pracowników przedsiębiorstw użyteczności publicznej Paryża zasłabł dziś całe miasto. Jeszcze w dniu wczorajszym rząd dążył do załagodzenia konfliktów strajkowych w przemyśle spożywczym i transportowym, a jednocześnie klub parlamentarny partii socjalistycznej zajmował się całym szeregiem spraw ustawodawczych, nie spodziewając się zupełnie, że stanie dziś w obliczu strajku miejskiego. Strajk został ogłoszony w chwili, gdy delegacja pracowników przedsiębiorstw miejskich była na audjencji u ministra spraw wewnętrznych, przedstawiając mu swe zadania podwyżkowe. Wybuch strajku nastąpił tak niespodziewanie, że już pracownicy, zatrudnieni w lokalach restauracyjnych i kawiarniach, nie mogli późnym wieczorem powrócić autobusami do domów.

Dziś od rana strajkują pracownicy miejscy, przez co unieruchomione są autobusy, kolej podziemna, gaz, elektryczność, wodociągi oraz na dwie godziny od 14 do 16 po poł. obsługa szpitalów. Dotychczas strajk pracowników wodociągów, gazowni i elektrowni nie odbił się na życiu Paryża, ponieważ zapasy wody, prądu i gazu są jeszcze na razie wystarczające. Najsilniej odczuwa się natomiast strajk pracowników autobusów i kolei podziemnej, tak iż znaczna ilość sklepów, zwłaszcza wielkich magazynów, uruchomiona została z jedno lub dwugodzinnym opóźnieniem, bowiem większość pracowników udawać się musiała do pracy piechotą, co przy olbrzymich odległościach w Paryżu musiało wywołać znaczne opóźnienia. Na wyłazdzie miasta odbił się najsilniej strajk zakładu oczyszczania miasta. Samochody ciężarowe, które zbierają w ciągu nocy śmieci przed domów Paryża, nie wyruszyły wogóle na miasto, tak iż na większości ulic kosze i skrzynie ze śmieciami, przygotowane do zabrania, stoją przed domami. Jedynie tylko na głównych arteriach, jak Pola Elizejskie i wielkie bulwary, skrzynie ze śmieciami zostały umiunęte do domów. Najbar-

dziej zamęczyszczone są okolice wielkich hał, gdzie żerdnia i środniki są formalnie zasłane papierami, opakowaniami i śmieciami.

Rada miejska nie liczyła się jeszcze wczoraj z wybuchem strajku, pracownicy miejscy otrzymali bowiem przed kilku miesiącami podwyżkę

Pogotowie garnizonów wojskowych.

Paryż. 30. 12. (PAT.) Wobec politycznego zabarwienia strajku o charakterze próby sił ze strony komunistów, rząd zajął bardzo energiczne stanowisko. Premier Chautemps, podobnie jak prefekt departamentu Sekwany, który opracował ostatni wniosek podwyżkowy, stanowiący pretekst do strajku, odmówili kategorycznie przyjęcia delegacji strajkujących, oświadczając, iż przyjmą ją dopiero wówczas, gdy strajkujący podejmą pracę.

Premier Chautemps zwołał przed południem konferencję międzyministerialną, w której wziął udział wicepremier i prezes partii socjalistycznej, min. stanu Faure i minister spr. wewn. socjalista Dormoy. Duże wrażenie w kołach politycznych wywołała wiadomość, że w konferencji tej wziął udział również min. wojny Daulhier.

Po zakończeniu narady nie wydano żadnego komunikatu, natomiast premier złożył tylko krótkie a stanowcze oświadczenie prasie iż rząd nie dopuści do przerwania pracy w dziedzinach niezbędnych dla życia narodowego. Premier zakończył swe oświadczenie apelem do ludności, ażeby zachowała spokój, oraz apelem do pracowników użyteczności publicznej, którzy dali się pociągnąć do strajku, ażeby zastanowili się nad swym postępowaniem. Rząd — za-

kończył premier — będzie umiał spełnić swój obowiązek i zapewni wbrew wszelkiemu oporowi podjęcie na nowo funkcjonowania instytucji użyteczności publicznej i utrzymanie porządku publicznego. Po konferencji w prezydium rady ministrów minister spraw wewnętrznych udał się do swego ministerstwa, gdzie już oczekiwał na niego komendant okręgu wojskowego Paryża gen. Bouret. Wiadomość ta wywołała wielkie wrażenie, pomimo oświadczenia min. Dormoy, że rozmowa z gen. Bouret nie dotyczyła strajku.

Komunistyczny „Ce Soir“ donosi, że w wojsku zarządzono ostre pogotowie, oficerom i szeregowym nie wolno wydalac się z koszar. Poważne posiłki tzw. gwardii lotnej zostały ściągnięte do Paryża z prowincji. Wejścia na stację kolejki podziemnej strzegą z jednej strony posterunki strajkujących, z drugiej, zaś policjanci. Wszyscy policjanci zostali zmobilizowani.

KONIEC STRAJKU.

Paryż. 30. 12. (PAT.) Mieszkańcy Paryża udający się do pracy dziś rano, odetchnęli z ulgą. Autobusy i kolej podziemna ruszyły na miasto. Strajk pracowników przedsiębiorstw użyteczności publicznej w stolicy Francji zakończył się.

ODEBRANO DEBIT.

Warszawa. 30. 12. (PAT.) Ministerstwo spraw wewnętrznych odebrało debit pocztowy następującym niżej wymienionym drukom, ponieważ zawierały one w swej treści cechy przestępstw, przewidzianych w kodeksie karnym: czasopismu „Strażnica“, wydanemu w języku polskim w Brooklinie (Usa), książce p. t. „Stworzenie“ J. F. Rutherforda, wydanej w języku polskim w Brooklinie, broszurze p. t. „Recht und Wahrheit“, wydanej w języku niemieckim (brak autora i miejsca wydania).

DZIS KINO CASINO

MARLENA DIETRICH i Robert Donat jako uciekinierzy w wielkim filmie rewolucyjno-bolszewickim reż. Jaques FEYDERA p. t.

HRABINA WŁADINOW

W NOC SYLWESTROWĄ KINO CZYNNE DO RANA I W SOBOTĘ I NIEDZIELE PORANKI O GODZINIE 12-TEJ PO ZNIŻONYCH CENACH!

Jak to Jasiek Marusorz nostarsy wilkom w Kościeliskach wilijom sprawił...

Sed se Jasiek Marusorz Nostarsy w wiecór wilijny barz markotny. Przykasa zwała mu baba, co by na wilijom nie przychodził bez okowity, spyrkę i gruli. Biedny był, Ponjezus świadkiem. Bez to, że cały grunt i gadzine wyprzeoł na proces z Nędzą Bachledą — a zacesno się o smerecka. Takij był kwardy o swoje.
— Kolędować przecie pod okna nie pódę — pogworzoł sobie — bok przecie gospodarz! A na wilijom muse mieć kapke okowity...
Skręcił na Małą Łąkę pod Czerwone Wierchy i wypatrywał na upłazkak choinki.
— Bazy las i mój — pada.
— I twój! — odrzykło echo.
I uspokoiło się całkiem sumienie Jasika. Wycion taką piękną chojare, że jaz zół taką ceprom przedawać. Śnieg se pięknie kurzył i na polu było biało, jak w kołyse Tego, co sie miał narodzić.
Idzie se Jasiek raźnie z towarem, to się znacy z tą choiną, co ją wycion

scęśliwie, jaz mu tu z daleka zaświecawe ćmie dziwne ogniki.
— Duchy, nie duchy — dumo Jasiek, jaz dopiero po truchciku poznoł, że to wilki. Nie barz sie ta przestrasyl, bo juz łońskiego roku jednego setnego wilka do Kościelisk na wilijom zaprosił, ale zawdy wilk wilkiem..
Obesły go koliskiem, a Jasiek przystanon i pyto:
— Kecie wojny, cy pokoju? — i zaraz chycił oburac choine i zrobił wia-ter, jaz zafurcało.
Wilki sie zatrzymały, postrukały sie nosami, niby to pogwarzyły ze sobą, a jeden z nik, nostarsy, pado:
— Jak cie wołają?
— Coz to! I wilki o paśporty pyta-ja? Nie znos mie? Wsyćkie drzewa w olak wiedzą, zek Jasiek Marusorz Nostarsy...
— A kany idzies?
— Na wilijom, jak kazdy dobry krześcion.
Coś ta znowa pośwargotały ze sobą, a nostarsy godo:

— To nos weź do kompanije ze sobą.
— Raty przeraty! A skądze baba te lo zarcia lo wos wytrząśnie?
— Jak nos nie zaprosisz, to my se tu zaroż na polu zrobimy wilijom...
I zaceny sie oblizować jezoram i, z cego Jasiek wymiarkował, że go chca zjesć godnie, z pełnymi honorami.
Poskroboł się w głowe, podumował i tak pado:
— Wilk w dom, gość w dom!..
Pošli se kupą w pięknej zgodzie i pogadują:
— To mos babe?
— Co byk ni miał mieć? Mom! — Jasiek zwąchoł, że wilki pytają, bo bar dzo ciekawe na mięso. Zacon im opowiadać, jako to jego baba grubo w sobie, jakie ma tęgje plecy i nogi i biesdra i to co nowoźniejse, bez cego zos- dno baba na przypiecku sie nie zas- grzeje.
Wilkom jaz piana z pysków cieknie, tak im ta przypowieść do smaku. Nie- syte i łakome pytają:
— A spyrki dos?
— Dyć dom.
— A kołoca dos?
— Co byk nie doł!
— A zuru dos?

zgłosił poprawki, zniierzające do przyspieszenia likwidacji ustawy o ochronie lokatorów.

Komisja uchwalila również, że po czawszy od 1 stycznia 1939 r. wysokość komornego wzrastać będzie co kwartał o 2,5 proc. podstawowego komornego aż do osiągnięcia pełnego podstawowego komornego. Ponadto komisja rozszerzyła swobodę zawierania umów co do wysokości i sposobu zapłaty komornego także i na mieszkanie czteropokojowe.

W końcu komisja przyjęła następującej rezolucje:

1) Zwazywszy na konieczność możliwie szybkiego rozwiązania zagadnienia dostarczania dla świata pracy odpowiednich mieszkań, Senat wzywa rząd do przedlozenia programu finansowania budownictwa mieszkań małych, tj. nie większych ponad dwa pokoje z kuchnią, w takich rozmiarach, aby stworzyć na rynku mieszkaniowym sytuację taką, aby ustawa o ochronie lokatorów nie była potrzebna.

Program ten obejmować winien zarówno 1) finansowanie budownictwa publicznego przez kierowanie do budownictwa mieszkaniowego środków z budżetu państwowego i innych osób publiczno-prawnych, a zwłaszcza instytucji ubezpieczeń społecznych oraz instytucji asekuracyjnych na życie i dożycie, jak i 2) finansowanie budownictwa prywatnego przy pomocy kredytów na warunkach ulgowych, udzielanych przez B. G. K. i przy pomocy ulg podatkowych, a wreszcie 3) stworzenie udogodnień dla budownictwa domów robotniczych przez przedsięwzięcia powstające w ośrodkach nie rozbudowanych dostatecznie. Przy przyznawaniu i udzielaniu kredytów należy dążyć do wyeliminowania użycia tych środków na budowę mieszkań większych, przeznaczając je przede wszystkim na budowę mieszkań nie większych niż dwa pokoje z kuchnią, o ile nie są luksusowo wyposażone.

2) Równocześnie Senat wzywa rząd do przedlozenia projektu nowelizacji przepisów o ulgach przy wymiarze podatku dochodowego w tym kierunku, aby ulgami tymi było objęte wyłącznie budownictwo mieszkań małych, przede wszystkim nie większych niż dwa pokoje z kuchnią i to bez luksusowego wykończenia przy szczególniejszym uprzywilejowaniu tego rodzaju budowy zaopatrzonych w schrony przeciwgazowe.

3) Senat wzywa rząd do poczynienia kroków, mających na widoku powołanie do życia inspekcji mieszkaniowej, o partej o zasady uwidocznione w dekrecie Naczelnika Państwa o nadzorze mieszkaniowym z dnia 15 stycznia 1919 roku.

Poza tym komisja przyjęła rezolucję, wzywającą rząd do utworzenia instytucji kredytu długoterminowego dla nieruchomości własności miejskiej, któreby umożliwiła spłatę obciążających ją zobowiązań.

— Dom.
— Śli i radzi byli.
— Ino wom grul nie dom — powiast do Jasiek — bo ni mom, to se moze sami z pola nakopcie.
A śli akurat wedle pola Nędzy Bachledy, które Nędza od Jasika niedawno wyprawował, Grule leżały jesse na polu, bo ik w procesie nie wolno było kopać, jaz je i śnieg przysuł.
Wilki zatrzymały sie gromadą. Stanon se Jasiek z boku i patrzy, jak to wilcy bedom wyrok sądowy kasować. Raduje sie w dusy, bo to przecie jego pole! Sąd przyznał go Nędzy, ale wyrok wyrokiem, a Jasiek wie swoje.
Jak wilki zaceny drzeć a sarpap pazurami i zębiskami, tak w okamgnieniu było gruli piękne z pół wora. Ale był jeden młody wilcek, co nie kcioł grul kopać, ino ciągiem Jasika za portki sarpap. Jasiek doł mu juz ze trzy razy jedliną po pysku, wreszcie ozpajedzony krzyknął:
— A zasie, hyclu! Za młodyś na mój pošladek!..
I zaroż go nostarsy wilk od portek Jasika odegnął.
Zabrali sie i idą ku Kościeliskom, a kazdy z wilków po garści grul w pysku niesie, jaz im mordy poozkrecało.

